

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 1313/2013/ES

(2013. gada 17. decembris)

par Savienības civilās aizsardzības mehānismu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 196. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Ņemot vērā to, ka pēdējos gados ir būtiski palielinājies dabas un cilvēku izraisītu katastrofu skaits un nopietnība un ka katastrofas nākotnē, visticamāk, būs ekstrēmākas un sarežģītākas ar tālejošām un ilgtermiņa sekām, kuru iemesls jo īpaši ir klimata pārmaiņas un iespējama vairāku dabisku un tehnoloģisku apdraudējumu mijiedarbība, aizvien svarīgāka ir integrēta pieeja katastrofu pārvarēšanai. Eiropas Savienībai būtu jāveicina solidaritāte un būtu jāatbalsta, jāpapildina un jāatvieglo dalībvalstu darbību koordinācija civilās aizsardzības jomā, lai uzlabotu to sistēmu efektivitāti, kuru mērķis ir novērst dabas un cilvēku izraisītas katastrofas, sagatavoties tām un reaģēt uz tām.

(2) Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms tika izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/792/EK, Euratom ⁽²⁾, kas pārstrādāts ar Padomes Lēmumu 2007/779/EK, Euratom ⁽³⁾. Minētā mehānisma finansējums tika nodrošināts ar Padomes Lēmumu 2007/162/EK, Euratom ⁽⁴⁾, ar kuru tika izveidots civilās aizsardzības finanšu instruments ("finanšu instruments"). Ar to piešķir Savienības finansiālu

palīdzību, gan lai uzlabotu reaģēšanas efektivitāti liela mēroga ārkārtas situācijās, gan arī lai pastiprinātu novēršanas un sagatavotības pasākumus visa veida ārkārtas situācijās, tostarp, lai turpinātu pasākumus, kas iepriekš tika veikti saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/847/EK ⁽⁵⁾. Finanšu instrumenta darbības termiņš beidzas 2013. gada 31. decembrī.

(3) Aizsardzībai, kas jānodrošina ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu ("Savienības mehānisms"), būtu jāaptver galvenokārt cilvēku, bet arī vides un īpašuma, tostarp kultūras mantojuma, aizsardzība pret visu veidu dabas un cilvēku izraisītām katastrofām, tostarp pret vides katastrofām, jūras piesārņošanu un akūtām ārkārtas situācijām veselības jomā, kas notiek Savienībā vai ārpus tās. Saskaņā ar Savienības mehānismu īstenotā civilā aizsardzība un cita veida ārkārtas palīdzība var būt vajadzīga visās minētajās katastrofās, lai papildinātu katastrofas skartās valsts reaģēšanas spējas. Attiecībā uz katastrofām, kuru iemesls ir terora akti, kodolavārijas vai radiācijas avārijas, Savienības mehānismam būtu jāattiecas tikai uz sagatavotības un reaģēšanas darbībām civilās aizsardzības jomā.

(4) Savienības mehānismam arī vajadzētu sekmēt Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 222. panta īstenošanu, vajadzības gadījumā darot pieejamus tā resursus un spējas.

(5) Savienības mehānisms ir uzskatāma Eiropas solidaritātes izpausme, nodrošinot praktisku un savlaicīgu ieguldījumu katastrofu novēršanā un sagatavotībā tām, kā arī reaģēšanā katastrofu un katastrofu draudu gadījumā, neskarot attiecīgos pamatprincipus un vienošanās civilās aizsardzības jomā. Tāpēc šim lēmumam nebūtu jāietekmē nedz dalībvalstu savstarpējās tiesības un pienākumi, kas paredzēti divpusējos vai daudzpusējos līgumos, kuri saistīti ar jautājumiem, uz ko attiecas šis lēmums, nedz dalībvalstu atbildība par cilvēku, vides un īpašuma aizsardzību savā teritorijā.

(6) Ar Savienības mehānismu būtu pienācīgi jāņem vērā attiecīgie Savienības tiesību akti un starptautiskās saistības un jāizmanto sinerģijas ar attiecīgajām Savienības iniciatīvām, piemēram, Eiropas Zemes novērošanas programmu (Copernicus), Eiropas programmu kritiskās infrastruktūras aizsardzībai (EPCIP) un vienoto informācijas apmaiņas vidi (CISE).

⁽¹⁾ OV C 277, 13.9.2012., 164. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2001/792/EK, Euratom (2001. gada 23. oktobris), ar ko izveido Kopienas mehānismu pastiprinātas sadarbības veicināšanai civilās aizsardzības palīdzības intervencu jomā (OV L 297, 15.11.2001., 7. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmums 2007/779/EK, Euratom, ar ko izveido Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu (OV L 314, 1.12.2007., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2007/162/EK, Euratom (2007. gada 5. marts), ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu (OV L 71, 10.3.2007., 9. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 1999/847/EK (1999. gada 9. decembris), ar ko nosaka Kopienas rīcības programmu civilās aizsardzības jomā (OV L 327, 21.12.1999., 53. lpp.).

- (7) Katastrofu pārvarēšanā ļoti nozīmīga ir reģionālo un vietējo iestāžu loma. Tādēļ reģionālās un vietējās iestādes saskaņā ar dalībvalstu valsts struktūrām ir piemēroti jāiesaista atbilstīgi šim lēmumam veiktajās darbībās.
- (8) Novēršana ir ļoti svarīga aizsardzībai pret katastrofām, un šajā saistībā ir vajadzīga turpmāka rīcība, kā aicināts Padomes 2009. gada 30. novembra secinājumos un Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūcijā par Komisijas paziņojumu ar nosaukumu "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai". Savienības mehānismā būtu jāiekļauj vispārēja politikas sistēma, kas attiecas uz katastrofu riska novēršanas Savienības darbībām, kuru mērķis ir augstāka līmeņa aizsardzība un noturība pret katastrofām, ko panāk, novēršot vai samazinot to sekas un sekmējot novēršanas kultūru, tostarp pienācīgi apsverot iespējamo klimata pārmaiņu radīto ietekmi un vajadzību atbilstīgi pielāgot rīcību. Šajā perspektīvā riska novērtējumi, riska pārvaldības plānošana, riska pārvaldības spēju novērtējums, kurus katra dalībvalsts veic valsts vai attiecīgā gadījumā vietējā līmenī un kuros attiecīgā gadījumā iesaista citus atbilstīgus dienestus, Savienības līmenī sagatavots risku pārskats un salīdzinoša izvērtēšana ir būtiski, lai nodrošinātu integrētu pieeju katastrofu pārvarēšanai, kas savstarpēji savieno darbības riska novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā. Tāpēc Savienības mehānismā būtu jāparedz vispārējs regulējums, lai apmainītos ar informāciju par riskiem un risku pārvaldības spējām, neskarot LESD 346. pantu, kurā tiek nodrošināts, ka dalībvalstīm nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās atzīst par būtisku savas drošības interešu apdraudējumu.
- (9) Sniedzot savu ieguldījumu tādu starpvalstu atklāšanas un agrīnās brīdināšanas un trauksmes sistēmu, kas izraisa interesi Eiropas mērogā, turpmākajā izstrādē un labākā integrācijā, Savienībai būtu jāpalīdz dalībvalstīm samazināt sagatavošanās laiku, kas vajadzīgs, lai reaģētu uz katastrofām un brīdinātu Savienības iedzīvotājus. Šādās sistēmās būtu jāņem vērā un jāizmanto esošie un turpmākie informācijas avoti un sistēmas un jābalstās uz tiem, vienlaikus sekmējot attiecīgas jaunas tehnoloģijas.
- (10) Savienības mehānismā būtu jāparedz vispārējs politikas regulējums, kura mērķis ir pastāvīgi uzlabot civilās aizsardzības sistēmu, dienestu, to personāla un iedzīvotāju sagatavotības līmeni Savienībā. Tam būtu jāietver mācību programmu, programmu par gūtajām atziņām, kā arī apmācību programmas un apmācību tīklu katastrofu novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī, kā aicināts Padomes 2008. gada 27. novembra secinājumos par Eiropas mēroga apmācībām katastrofu pārvarēšanā.
- (11) Tādu civilās aizsardzības palīdzības intervences moduļu izstrādē, kuri aptver vienas vai vairāku dalībvalstu resursus un kuri paredzēti kā pilnībā savstarpēji savietojami, būtu jāturpina, lai stiprinātu sadarbību civilās aizsardzības jomā un turpinātu attīstīt koordinētu dalībvalstu vienoto ātro reaģēšanu. Moduļi būtu jāorganizē dalībvalstu līmenī, un tiem vajadzētu būt dalībvalstu pakļautībā un kontrolē.
- (12) Savienības mehānismam būtu jāatvieglo palīdzības intervencu mobilizēšanu un koordināciju. Savienības mehānismam būtu jābalstās uz Savienības struktūru, ko veido Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centrs (ERCC), Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas (EERC) tāda rezervju saraksta veidā, kurā dalībvalstis jau iepriekš brīvprātīgi iekļāvušas spējas, apmācīti eksperti un kopīga ārkārtas situāciju sakaru un informācijas sistēma (CECIS), ko pārvalda Komisija, un kontaktpunkti dalībvalstīs. Ar to būtu jānodrošina pamats, lai vāktu un izplatītu to dalībvalstīm apstiprinātu informāciju par situācijām un dalītos intervencēs gūtajās atziņās.
- (13) Lai saskaņā ar Savienības mehānismu uzlabotu reaģēšanas operāciju plānošanu katastrofu gadījumos un palielinātu svarīgāko spēju pieejamību, ir jāizstrādā EERC tāda rezervju saraksta veidā, kurā dalībvalstis jau iepriekš brīvprātīgi iekļāvušas spējas, un strukturēts process, lai apzinātu iespējamu spēju nepietiekamību.
- (14) Attiecībā uz palīdzības intervencēm, reaģējot uz katastrofām ārpus Savienības, ar Savienības mehānismu būtu jāveicina un jāatbalsta dalībvalstu un visas Savienības veiktās darbības, lai sekmētu konsekvenci starptautiskajā civilās aizsardzības darbā. Apvienoto Nāciju Organizācija, gadījumos, kad tā piedalās palīdzības operācijās trešās valstīs, veic vispārējus koordinācijas uzdevumus. Saskaņā ar Savienības mehānismu sniegto palīdzību būtu jākoordinē ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un citiem attiecīgiem starptautiskiem dalībniekiem, lai maksimāli izmantotu pieejamos resursus un nepieļautu nevajadzīgu darba dublēšanos. Savienības mehānisma izmantošanas rezultātā uzlabota civilās aizsardzības palīdzības koordinācija ir priekšnosacījums, lai atbalstītu vispārējo koordināciju un nodrošinātu visaptverošu Savienības ieguldījumu vispārējā katastrofu seku likvidēšanas darbā. Katastrofu gadījumos, kad palīdzību sniedz gan saskaņā ar Savienības mehānismu, gan saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/96 ⁽¹⁾, Komisijai būtu jānodrošina Savienības vispārējās reaģēšanas efektivitāti, saskaņotību un papildināmību, ievērojot Eiropas konsensu par humāno palīdzību ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1257/96 (1996. gada 20. jūnijs) par humāno palīdzību (OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgais paziņojums (OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.).

- (15) Ir jāuzlabo atbilstošu transportlīdzekļu pieejamība un iespēja tiem piekļūt, lai atbalstītu ātrās reaģēšanas spējas attīstību Savienības līmenī. Savienībai būtu jāatbalsta un jāpapildina dalībvalstu centieni, veicinot koordināciju un transporta resursu apvienošanu un vajadzības gadījumā palīdzot finansēt papildu transportlīdzekļus, ievērojot konkrētus kritērijus un ņemot vērā pastāvošās sistēmas.
- (16) Palīdzības intervences būtu jānosaka pieprasījumam, un tās būtu pilnībā jākoordinē uz vietas, lai tādējādi maksimāli palielinātu efektivitāti un nodrošinātu piekļuvi katastrofas skartajiem iedzīvotājiem. Komisijai būtu jānodrošina piemērots loģistikas atbalsts nosūtītajām ekspertu vienībām.
- (17) Savienības mehānismu var arī izmantot civilās aizsardzības atbalsta nodrošināšanai, lai katastrofu skartiem Savienības pilsoņiem trešās valstīs sniegtu konsulāro palīdzību, ja to prasa attiecīgo dalībvalstu konsulārās iestādes. Lai nodrošinātu Savienības mehānisma optimālu izmantošanu un izvairītos no praktiskām grūtībām uz vietas, attiecīgajām dalībvalstīm, ja iespējams, šādi pieprasījumi būtu jākoordinē citai ar citu un ar ikvienu citu attiecīgo dalībnieku. Šo atbalstu var prasīt, piemēram, "vadītājvalsts" vai palīdzību koordinējošā dalībvalsts attiecībā uz visiem Savienības pilsoņiem. "Vadītājvalsts" koncepcija būtu jāizprot saskaņā ar Eiropas Savienības pamatnostādņēm par "vadītājvalsts" koncepcijas īstenošanu konsulārā jomā ⁽¹⁾. Šo lēmumu piemēro, neskarot Savienības noteikumus par Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību ārvalstīs.
- (18) Plānojot reaģēšanas operācijas, ir lietderīgi sadarboties arī ar attiecīgām nevalstiskām organizācijām un citām attiecīgām struktūrām, lai apzinātu visas papildu reaģēšanas spējas, ko tās ar dalībvalstu kompetento iestāžu starpniecību varētu darīt pieejamas katastrofu gadījumos.
- (19) Militāro spēku kā galējā līdzekļa izmantošana civilajā vadībā var sniegt būtisku ieguldījumu attiecībā uz reaģēšanas spējām katastrofu gadījumos. Gadījumos, kad militāru spēju izmantošanu uzskata par piemērotu, lai atbalstītu civilās aizsardzības operācijas, sadarbībai ar militāriem spēkiem būtu jānotiek saskaņā ar kārtību, procedūrām un kritērijiem, ko Padome vai tās kompetentās struktūras ir noteikušas, lai Savienības mehānismam darītu pieejamas militāras spējas, kuras var izmantot civilai aizsardzībai, un minētajai sadarbībai būtu jāatbilst attiecīgām starptautiskām pamatnostādņēm.
- (20) Ja saskaņā ar Savienības mehānismu sniegtā palīdzība sniedz ieguldījumu Savienības humānās palīdzības pasākumos, jo īpaši sarežģītās ārkārtas situācijās, darbībām, kam sniedz finansiālu palīdzību saskaņā ar šo lēmumu, būtu jāatbilst humānas palīdzības principiem, civilās aizsardzības un militāro resursu izmantojumam, kā minēts Eiropas konsensā par humāno palīdzību.
- (21) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstu, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) locekles, valstu, kas pievienojas, kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu līdzdalībai vajadzētu būt iespējama. Kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, kas nepiedalās Savienības mehānismā, kā arī valstīm, kas ir iesaistītas Eiropas kaimiņattiecību politikā (EKP), arī būtu jāsaņem ieguvumi no dažām darbībām, ko finansē saskaņā ar šo lēmumu.
- (22) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz ERCC mijiedarbību ar dalībvalstu kontaktpunktiem un darbības kārtību, lai reaģētu uz katastrofām Savienībā un ārpus tās; CECIS elementiem un to, kā tiek organizēta informācijas apmaiņa, izmantojot CECIS; procesu, lai izvietotu ekspertu vienības; moduļu, citu reaģēšanas spēju un ekspertu apzināšanu; operatīvajām prasībām attiecībā uz moduļu darbību un savietojamību; tiem spēju mērķiem, kvalitātes un savietojamības prasībām un sertifikācijas un reģistrācijas procedūru, kas ir vajadzīgi EERC darbībai, kā arī attiecībā uz finanšu noteikumiem; EERC nepietiekamību apzināšanu un novēršanu; apmācības programmas, mācību sistēmas un gūto atziņu programmas organizāciju; un attiecībā uz to, lai organizētu atbalstu palīdzības transportēšanai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (23) Lai pieņemtu šajā lēmumā paredzētos īstenošanas aktus būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (24) Šis lēmums stiprina sadarbību starp Savienību un dalībvalstīm un veicina koordināciju civilās aizsardzības jomā, mēroga un papildināmības dēļ nodrošinot efektīvākas darbības. Ja katastrofas rezultātā nepieciešamās dalībvalsts reaģēšanas spējas ir nepietiekamas, minētā valsts var nolemt izmantot Savienības mehānismu, lai papildinātu savus civilās aizsardzības resursus un citus resursus katastrofu reaģēšanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 317, 12.12.2008., 6. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, jo īpaši saskaņā ar pārbaudes procedūru (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (25) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (26) Šis lēmums neietekmē nedz darbības, uz kurām attiecas Savienības leģislatīvais akts par stabilitātes instrumenta izveidošanu, ko pieņems nākotnē, nedz saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pieņemtos sabiedrības veselības aizsardzības pasākumus saistībā ar Savienības rīcības programmām veselības aizsardzības jomā, nedz arī patērētāju drošības pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Savienības leģislatīvo aktu par patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014. - 2020. gadam, kuru pieņems nākotnē.
- (27) Saskaņotības labad šo lēmumu nepiemēro darbībām, uz kurām attiecas Padomes Lēmums 2007/124/EK, Euratom⁽¹⁾ un saskaņā ar Savienības leģislatīvo aktu par finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai, ko izveido iekšējās drošības fonda ietvaros, kuru pieņems nākotnē, vai kuras ir saistītas ar likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu. Šo lēmumu nepiemēro darbībām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 1257/96.
- (28) Šā lēmuma noteikumi neskar tādu juridiski saistošu aktu pieņemšanu, kuri atbilst Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam un kuros ir izklāstīti specifiski ārkārtas pasākumi kodolavāriju vai radiācijas avāriju gadījumā.
- (29) Šis lēmums aptver darbības jūras piesārņojuma novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā, izņemot darbības, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002⁽²⁾.
- (30) Lai Komisija varētu nodrošināt šā lēmuma īstenošanu, Komisija var finansēt tādas ar sagatavošanos, uzraudzību, kontroli, revīziju un novērtēšanu saistītas darbības, kas ir vajadzīgas Savienības mehānisma pārvaldībai un tā mērķu sasniegšanai.
- (31) Izdevumu atlidzināšana un publiskā iepirkuma līgumu un dotāciju piešķiršana saskaņā ar šo lēmumu būtu jāisteno atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽³⁾. Civilās aizsardzības jomā veicamo darbību specifiskā rakstura dēļ ir lietderīgi noteikt, ka dotācijas var piešķirt juridiskām personām, kas ir privāttiesību vai publisko tiesību subjekti. Svarīgi ir arī izpildīt Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 noteikumus, jo īpaši attiecībā uz tur paredzētajiem saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principiem.
- (32) Visā izdevumu ciklā Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp nelikumību novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, zaudēto, nepamatoti izmaksāto vai nepareizi izlietoto līdzekļu atgūšanu un vajadzības gadījumā – administratīvās un finansiālās sankcijas saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.
- (33) Ar šo lēmumu nosaka finansējumu visam Savienības mehānisma darbības laikam, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes galvenā atsaucē summa ikgadējās budžeta procedūras laikā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembrī lestatāžu nolīguma par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁴⁾ 17. punkta nozīmē. Šo atsaucē summu finansē daļēji no 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas 3. izdevumu kategorijas "Drošība un pilsoniskums" un daļēji no 4. izdevumu kategorijas "Globālā Eiropa".
- (34) Finansējums šā lēmuma īstenošanai būtu jāpiešķir saskaņā ar I pielikumā izklāstītajām procentuālajām attiecībām.
- (35) Lai pārskatītu finansējuma sadalījumu šā lēmuma īstenošanai līdz 2017. gada 30. jūnijam, ņemot vērā starpposma novērtējuma rezultātus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Vajadzētu izmantot steidzamības procedūru, ja jebkad ir vajadzīgas nekavējošas izmaiņas budžeta resursos, kas paredzēti reaģēšanas operācijām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- ⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2007/124/EK, Euratom (2007. gada 12. februāris), ar ko laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no Vispārējās programmas "Drošība un brīvību garantēšana" izveido īpašu programmu "Terora aktu un citu ar drošību saistītu risku profilakse, gatavība tiem un to seku pārvarēšana" (OV L 58, 24.2.2007., 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).
- ⁽⁴⁾ OV C 373, 20.12.2013, 1. lpp.

- (36) Šis lēmums būtu jāpieņem no 2014. gada 1. janvāra, jo tas ir saistīts ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJAIS MĒRĶIS UN KONKRĒTIE MĒRĶI, PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Vispārējais mērķis un priekšmets

1. Ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu ("Savienības mehānisms") nostiprina sadarbību starp dalībvalstīm un Savienību un veicina koordināciju civilās aizsardzības jomā, lai uzlabotu to sistēmu efektivitāti, kuru mērķis ir novērst dabas un cilvēku izraisītas katastrofas, sagatavoties tām un reaģēt uz tām.

2. Aizsardzība, kas jānodrošina ar Savienības mehānismu, aptver galvenokārt cilvēku, bet arī vides un īpašuma, tostarp kultūras mantojuma, aizsardzību pret visu veidu dabas un cilvēku izraisītām katastrofām, tostarp pret terora aktu sekām, tehnoloģiskām, radiācijas vai vides avārijām, jūras piesārņošanu un akūtām ārkārtas situācijām veselības jomā, kas notiek Savienībā vai ārpus tās. Terora aktu seku vai radiācijas avāriju gadījumā Savienības mehānisms var attiekties tikai uz darbībām sagatavotības un reaģēšanas jomā.

3. Savienības mehānisms veicina solidaritāti starp dalībvalstīm, īstenojot praktisku sadarbību un koordināciju, neskarot dalībvalstu primāro atbildību aizsargāt to teritorijā cilvēkus, vidi un īpašumu, tostarp kultūras mantojumu, pret katastrofām, un nodrošina savām katastrofu pārvarēšanas sistēmām pietiekamas spējas, lai tās varētu atbilstīgi un konsekventi rīkoties tāda rakstura un apmēra katastrofu gadījumā, ko var pamatoti sagaidīt un kam var sagatavoties.

4. Šajā lēmumā ir paredzēti Savienības mehānisma vispārīgi noteikumi un noteikumi par finansiālās palīdzības piešķiršanu saskaņā ar Savienības mehānismu.

5. Savienības mehānisms neietekmē saistības, kas paredzētas spēkā esošos attiecīgos Savienības tiesību aktos, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā vai spēkā esošos starptautiskos nolīgumos.

6. Šo lēmumu nepiemēro darbībām, kuras veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96, Regulu (EK) Nr. 1406/2002, Regulu (EK) Nr. 1717/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu

Nr. 1082/2013/ES⁽¹⁾ vai Savienības tiesību aktiem par rīcības programmām veselības aizsardzības, iekšlietu un tieslietu jomā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo lēmumu piemēro sadarbībai civilās aizsardzības jomā. Šāda sadarbība ietver:

- a) novēšanas un sagatavotības darbības Savienībā un arī ārpus Savienības, ciktāl tas attiecas uz 5. panta 2. punktu, 13. panta 3. punktu un 28. pantu; un
- b) darbības, ar kurām palīdz reaģēt uz Savienībā vai ārpus tās, tostarp 28. panta 1. punktā minētajās valstīs, notikušas katastrofas tūlītējām negatīvām sekām pēc palīdzības pieprasījuma, kas veikts izmantojot Savienības mehānismu.

2. Šajā lēmumā ņem vērā Savienības izolētu, attālāku un citu reģionu vai salu īpašās vajadzības attiecībā uz katastrofu novēršanu, sagatavotību tām un reaģēšanu uz tām, kā arī aizjūras zemju un teritoriju īpašās vajadzības attiecībā uz reaģēšanu uz katastrofām.

3. pants

Konkrētie mērķi

1. Ar Savienības mehānismu atbalsta, papildina un sekmē dalībvalstu darbību koordināciju, lai sasniegtu šādus kopējus konkrētus mērķus:

- a) panākt augsta līmeņa aizsardzību pret katastrofām, novēršot vai samazinot to iespējamās sekas, sekmējot novēršanas kultūru un uzlabojot sadarbību starp civilās aizsardzības un citiem kompetentajiem dienestiem;
- b) uzlabot sagatavotību reaģēt uz katastrofām dalībvalstu un Savienības līmenī;
- c) veicināt ātru un efektīvu rīcību katastrofu vai katastrofu draudu gadījumā; un
- d) veicināt sabiedrības izpratni par katastrofām un sagatavotību tām.

2. Lai attiecīgi uzraudzītu, novērtētu un pārskatītu šā lēmuma piemērošanu izmanto rādītājus. Minētie rādītāji ietver:

- a) katastrofu novēršanas regulējuma īstenošanā gūtos panākumus: kurus nosaka pēc to dalībvalstu skaita, kuras ir darījušas pieejamu Komisijai 6. pantā minēto savu riska novērtējumu kopsavilkumu un riska pārvaldības spēju izvērtējumu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1082/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK (OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.).

- b) panākumus, kuri gūti, uzlabojot sagatavotību katastrofām: kurus nosaka pēc to reaģēšanas spēju apjoma, kas brīvprātīgo rezervju sarakstā iekļautas saistībā ar 11. pantā minētajiem spēju mērķiem un CECIS reģistrētajiem moduļiem;
- c) panākumus, kuri gūti, uzlabojot reaģēšanu uz katastrofām: kurus nosaka pēc Savienības mehānisma ietvaros veikto intervencu ātruma un tā, cik lielā mērā sniegtā palīdzība palīdz apmierināt vajadzības uz vietas; un
- d) panākumus, kuri gūti, veicinot sabiedrības izpratni par katastrofām un sagatavotību tām, un kurus nosaka, izmērot to, cik informēti ir Savienības iedzīvotāji par riskiem viņu apdzīvotajā reģionā.

4. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1. "katastrofa" ir jebkura situācija, kas smagi ietekmē vai var smagi ietekmēt cilvēkus, vidi vai īpašumu, tostarp kultūras mantojumu;
- 2. "reaģēšana" ir jebkura darbība, ko pēc palīdzības pieprasījuma veic saskaņā ar Savienības mehānismu katastrofas draudu gadījumā, vai katastrofas laikā vai pēc tās, lai novērstu šīs katastrofas tūlītējās negatīvās sekas;
- 3. "sagatavotība" ir cilvēku un materiālo līdzekļu, struktūru, kopienu un organizāciju sagatavotība un spēja, kas panākta iepriekšējās rīcības rezultātā un kas ļauj tiem nodrošināt efektīvu un ātru reaģēšanu uz katastrofu;
- 4. "novēršana" ir jebkura darbība, kuras mērķis ir mazināt riskus vai mīkstināt katastrofas negatīvās sekas attiecībā uz cilvēkiem, vidi un īpašumu, tostarp kultūras mantojumu;
- 5. "agrīna brīdināšana" ir savlaicīga un efektīva informācijas sniegšana, kas ļauj veikt darbības, lai nepieļautu vai mazinātu riskus un katastrofas negatīvo ietekmi un lai veicinātu sagatavotību efektīvai reaģēšanai;
- 6. "modulis" ir tāds pašpietiekams un autonomas dalībvalsts spēju kopums, kas izveidots uz iepriekš noteiktu uzdevumu un konkrētu vajadzību pamata, vai dalībvalstu mobila operatīva vienība, kas aptver cilvēkresursu un materiālu līdzekļu kopumu, kuru var raksturot, atsaucoties uz tā intervences spēju vai uz uzdevumu (-iem), ko tas spēj veikt;
- 7. "risku novērtējums" ir vispārējs, dažādas nozares aptverošs riska noteikšanas, riska analīzes un riska novērtēšanas process, ko veic valsts vai attiecīgā vietējā līmenī;
- 8. "risku pārvaldības spējas" ir dalībvalsts vai tās reģionu spējas līdz līmeņiem, kas ir pieņemami minētajā dalībvalstī, samazināt riskus (katastrofas sekas un iespējamību), kuri ir konstatēti tās risku novērtējumos, pielāgoties tiem vai mīkstināt tos. Risku pārvaldības spējas tiek novērtētas attiecībā uz tehniskām, finansiālām un administratīvām spējām veikt pienācīgus:
 - a) risku novērtējumus;
 - b) risku pārvaldības plānošanu attiecībā uz novēršanu un sagatavotību; un
 - c) risku novēršanas un sagatavotības pasākumus;
- 9. "uzņēmējvalsts atbalsts" ir jebkura darbība, ko sagatavotības un reaģēšanas posmā veic palīdzību saņemošā vai sūtošā valsts vai Komisija, lai novērstu paredzamus šķēršļus starptautiskajai palīdzībai, kas tiek piedāvāta ar Savienības mehānisma starpniecību. Tas aptver atbalstu no dalībvalstīm, lai atvieglotu šīs palīdzības tranzīta norisi to teritorijā;
- 10. "reaģēšanas spējas" ir palīdzība, ko pēc pieprasījuma var sniegt ar Savienības mehānisma starpniecību.
- 11. "loģistikas atbalsts" ir būtiski svarīgs aprīkojums vai pakalpojumi, kas ir nepieciešami 17. panta 1. punktā minētajām ekspertu vienībām to pienākumu veikšanai, *inter alia*, saziņa, pagaidu izmitināšana, pārtika vai vietējais transports valstī.

II NODAĻA

NOVĒRŠANA

5. pants

Novēršanas darbības

- 1. Lai izpildītu mērķus novēršanas jomā un veiktu novēršanas darbības, Komisija:
 - a) veic darbības, lai uzlabotu zināšanu bāzi par katastrofu riskiem un sekmētu zināšanu, paraugprakses un informācijas apmaiņu, tostarp dalībvalstu starpā, kurām ir kopīgi riski;
 - b) atbalsta un veicina risku novērtēšanas un apzināšanas pasākumus dalībvalstīs, daloties ar paraugpraksi, un atvieglo piekļuvi specializētām zināšanām un pieredzei, kas attiecas uz kopīgu interešu jautājumiem;
 - c) izstrādā un regulāri atjaunina starpnozaru pārskatu par dabas un cilvēku izraisītu katastrofu riskiem, ar kuriem Savienība var saskarties, un to karti – pieņemot dažādas politikas jomas aptverošu saskaņotu pieeju, ar kuru var risināt vai ietekmēt katastrofu novēršanu, un pienācīgi ņemot vērā klimata pārmaiņu iespējamo ietekmi;

- d) mudina apmainīties ar paraugpraksi par to, kā sagatavot valstu civilās aizsardzības sistēmas, lai pārvarētu klimata pārmaiņu ietekmi;
- e) veicina un atbalsta dalībvalstu riska pārvaldības pasākumu izstrādāšanu un īstenošanu, daloties ar paraugpraksi, un atvieglo piekļuvi specializētām zināšanām un pieredzei, kas attiecas uz kopīgu interešu jautājumiem;
- f) apkopo un izplata dalībvalstu sniegto informāciju, organizē pieredzes apmaiņu par riska pārvaldības spēju izvērtējumu; kopā ar dalībvalstīm līdz 2014. gada 22. decembrī izstrādā pamatnostādnes attiecībā uz minēto izvērtējumu saturu, metodoloģiju un struktūru; un atvieglo paraugprakses apmaiņu saistībā ar novēšanas un sagatavotības plānošanu, tostarp ar brīvprātīgas salīdzinošās izvērtēšanas starpniecību;
- g) saskaņā ar 6. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktajiem termiņiem regulāri sniedz ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei par panākumiem, kas gūti 6. panta īstenošanā;
- h) veicina dažādu Savienības līdzekļu izmantošanu, ar kuriem var atbalstīt ilgtspējīgu katastrofu novēršanu, un mudina dalībvalstis un reģionus izmantot iespējas saņemt minēto finansējumu;
- i) uzsver risku novēršanas svarīgumu un atbalsta dalībvalstis sabiedrības izpratnes veicināšanas, informēšanas un izglītības jomā;
- j) sekmē novēršanas pasākumus dalībvalstīs un 28. pantā minētajās trešās valstīs, daloties ar paraugpraksi, un atvieglo piekļuvi specializētām zināšanām un pieredzei, kas attiecas uz kopīgu interešu jautājumiem; un
- k) cieši konsultējoties ar dalībvalstīm, veic papildu nepieciešamās atbalsta darbības un papildinošas novēršanas darbības, lai sasniegtu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto mērķi.

2. Pēc dalībvalsts, trešās valsts, Apvienoto Nāciju Organizācijas vai tās aģentūru pieprasījuma Komisija var nosūtīt uz vietas ekspertu vienību, lai tā sniegtu konsultācijas par pasākumiem novēršanas jomā.

6. pants

Riska pārvaldība

Lai sekmētu efektīvu un saskaņotu pieeju katastrofu novēršanai un sagatavotībai, veicot nekonfidenciālas informācijas, proti, informācijas, kuras izpaušana neradītu apdraudējumu būtiskām dalībvalsts drošības interesēm, un paraugprakses apmaiņu Savienības mehānisma ietvaros, dalībvalstis:

- a) līdz 2015. gada 22. decembrī un turpmāk ik pēc trim gadiem izstrādā riska novērtējumus valsts vai attiecīgā vietējā līmenī un dara Komisijai pieejamu šo novērtējumu attiecīgo elementu kopsavilkumu;
- b) attīsta un pilnveido savu katastrofu riska pārvaldības plānošanu valsts vai attiecīgā vietējā līmenī;
- c) dara Komisijai pieejamu savu riska pārvaldības spēju izvērtējumu valsts vai attiecīgā vietējā līmenī ik pēc trim gadiem pēc tam, kad galīgā versijā ir izstrādātas attiecīgās pamatnostādnes, kā minēts 5. panta 1. punkta f) apakšpunktā, un jebkurā būtisku izmaiņu gadījumā; un
- d) brīvprātīgi piedalās salīdzinošā izvērtēšanā attiecībā uz riska pārvaldības spēju novērtējumu.

III NODAĻA

SAGATAVOTĪBA

7. pants

Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centrs

Ar šo izveido ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centru (ERCC). ERCC nodrošina operatīvās spējas 7 dienas nedēļā un 24 stundas diennaktī un kalpo dalībvalstīm un Komisijai Savienības mehānisma mērķu sasniegšanai.

8. pants

Komisijas vispārējās darbības sagatavotības jomā

Komisija veic šādas darbības sagatavotības jomā:

- a) vada ERCC;
- b) vada Kopīgo ārkārtējo situāciju sakaru un informācijas sistēmu (CECIS), lai nodrošinātu saziņu un informācijas apmaiņu starp ERCC un dalībvalstu kontaktpunktiem;
- c) sniedz savu ieguldījumu katastrofu transnacionālas atklāšanas un agrīnās brīdināšanas un trauksmes sistēmu izstrādē un labākā integrācijā, kas ir kopīgs Eiropas interešu jautājums, lai nodrošinātu ātru reaģēšanu, un veicinātu savstarpējo saistību starp valstu agrīnās brīdināšanas un trauksmes sistēmām un to saistību ar ERCC un CECIS. Minētajās sistēmās ņem vērā un to darbībā izmanto esošos un turpmākos informācijas, uzraudzības un atklāšanas avotus un sistēmas;
- d) izveido un pārvalda spēju mobilizēt un nosūtīt ekspertu vienības, kas ir atbildīgas par šādiem uzdevumiem:
 - i) izvērtēt vajadzības, kuras, iespējams, var apmierināt ar Savienības mehānisma starpniecību tajā valstī, kas prasa palīdzību;

- ii) vajadzības gadījumā atvieglot palīdzības koordināciju, reaģējot uz katastrofām uz vietas, un sadarboties ar tās valsts kompetentajām iestādēm, kura prasa palīdzību; un
- iii) atbalstīt valsti, kura prasa palīdzību, ar specializētām zināšanām par darbībām novēršanas, sagatavotības vai reaģēšanas jomā;
- e) izveido un uztur spēju sniegt loģistikas atbalstu minētajām ekspertu vienībām;
- f) izveido un uztur tīklu ar apmācītiem ekspertiem no dalībvalstīm, kuri ir pieejami īsā laikā, lai atbalstītu ERCC uzraudzības veikšanā, informācijas sniegšanā un koordinācijas atvieglošanā;
- g) atvieglo koordināciju attiecībā uz dalībvalstu reaģēšanas spēju katastrofu gadījumos iepriekšēju izvietošanu Savienībā;
- h) atbalsta centienus uzlabot moduļu un cita veida reaģēšanas spēju savietojamību, ņemot vērā dalībvalstu līmeņa un starptautiska līmeņa paraugpraksi;
- i) savas kompetences robežās veic nepieciešamās darbības, lai atvieglotu uzņēmējvalsts atbalstu, tostarp kopā ar dalībvalstīm izstrādājot un atjauninot pamatnostādnes attiecībā uz uzņēmējvalsts atbalstu, pamatojoties uz operatīvo pieredzi;
- j) atbalsta brīvprātīgu salīdzinošās izvērtēšanas programmu izveidošanu attiecībā uz dalībvalstu sagatavotības stratēģijām, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem kritērijiem, kas dos iespēju izstrādāt ieteikumus Savienības sagatavotības līmeņa pilnveidošanai; un
- k) cieši konsultējoties ar dalībvalstīm, veic papildu nepieciešamās atbalsta darbības un papildinošas sagatavotības darbības, lai sasniegtu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķi.

9. pants

Dalībvalstu vispārējās darbības sagatavotības jomā

1. Dalībvalstis brīvprātīgi veic darbu, lai izstrādātu moduļus, jo īpaši, lai tādējādi apmierinātu prioritāras intervences vai atbalsta vajadzības saskaņā ar Savienības mehānismu.

Dalībvalstis jau iepriekš norāda tos moduļus, cita veida reaģēšanas spējas un ekspertus savos kompetentajos dienestos, jo īpaši savos civilās aizsardzības vai citos ārkārtas dienestos, kurus varētu darīt pieejamus intervences nolūkā pēc prasījuma, kas iesniegts ar Savienības mehānisma starpniecību. Tās ņem

vērā to, ka moduļu vai citu reaģēšanas spēju sastāvs var būt atkarīgs no katastrofas veida un ar katastrofu saistītām īpašām vajadzībām.

2. Moduļus izveido, izmantojot vienas vai vairāku dalībvalstu resursus, un tie:

- a) spēj veikt iepriekš noteiktus uzdevumus reaģēšanas jomā saskaņā ar atzītām starptautiskām pamatnostādņēm un tādēļ:

- i) tos var norīkot ļoti īsā laikā pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums; un

- ii) tie spēj pašpietiekami un autonomi darboties konkrētā laikposmā;

- b) ir savietojami ar citiem moduļiem;

- c) nodrošina apmācību un praktiskas nodarbības, lai izpildītu savietojamības prasības;

- d) ir tādas personas pakļautībā, kura ir atbildīga par moduļu darbību; un

- e) vajadzības gadījumā spēj sadarboties ar citām Savienības struktūrām un/vai starptautiskām iestādēm, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizāciju.

3. Dalībvalstis jau iepriekš brīvprātīgi norāda tos ekspertus, kurus varētu nosūtīt kā ekspertu vienību dalībniekus, kā noteikts 8. panta d) apakšpunktā.

4. Dalībvalstis apsver iespēju vajadzības gadījumā nodrošināt cita veida reaģēšanas spējas, kuras varētu darīt pieejamas kompetentie dienesti vai kuras var sniegt nevalstiskas organizācijas un citas attiecīgas struktūras.

Cita veida reaģēšanas spējas var ietvert resursus no vienas vai vairākām dalībvalstīm un vajadzības gadījumā:

- a) spēj veikt uzdevumus reaģēšanas jomās saskaņā ar atzītām starptautiskām pamatnostādņēm un tādēļ:

- i) tās var norīkot ļoti īsā laikā pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums; un

- ii) tās vajadzības gadījumā var pašpietiekami un autonomi darboties konkrētā laikposmā;

- b) vajadzības gadījumā spēj sadarboties ar citām Savienības struktūrām un starptautiskām iestādēm, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizāciju.

5. Pietiekamu drošības garantiju gadījumā dalībvalstis var sniegt informāciju par attiecīgām militārām spējām, kuras varētu izmantot kā galējo līdzekli saskaņā ar Savienības mehānismu sniedzamās palīdzības ietvaros, piemēram, transportu un loģistikas vai medicīnisku atbalstu.

6. Dalībvalstis iesniedz Komisijai attiecīgu informāciju par ekspertiem, moduļiem un cita veida reaģēšanas spējām, ko tās dara pieejamus palīdzības sniegšanai ar Savienības mehānismu starpniecību, kā tas minēts 1.–5. punktā, un vajadzības gadījumā atjaunina šo informāciju.

7. Dalībvalstis izraugās kontaktpunktus, kā minēts 8. panta b) punktā, un atbilstīgi informē Komisiju.

8. Dalībvalstis veic pienācīgus pasākumus sagatavotības jomā, lai atvieglotu uzņēmējvalsts atbalstu.

9. Dalībvalstis, ko atbalsta Komisija, saskaņā ar 23. pantu veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu savlaicīgu savas piedāvātās palīdzības transportēšanu.

10. pants

Operāciju plānošana

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai uzlabotu reaģēšanas operāciju plānošanu katastrofu gadījumos saskaņā ar Savienības mehānismu, tostarp scenāriju izstrādi reaģēšanai katastrofu gadījumos, līdzekļu apzināšanu un plānu attīstīšanu attiecībā uz reaģēšanas spēju izvietojumu.

2. Plānojot reaģēšanas operācijas humānām krīzēm ārpus Savienības, Komisija un dalībvalstis nosaka un veicina sinerģijas starp civilās aizsardzības palīdzību un Savienības un dalībvalstu sniegto humānās palīdzības finansējumu.

11. pants

Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas

1. Izveido Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas (EERC). Tās ir veidotas kā rezervju saraksts, kurā jau iepriekš brīvprātīgi ir iekļautas dalībvalstu reaģēšanas spējas, un ietver moduļus, citas reaģēšanas spējas un ekspertus.

2. Pamatojoties uz apzinātajiem riskiem, Komisija nosaka EERC nepieciešamo galveno reaģēšanas spēju veidus un skaitu ("spēju mērķi").

3. Komisija nosaka kvalitātes prasības tām reaģēšanas spējām, ko dalībvalstis piešķir EERC. Kvalitātes prasības balstās uz atzītiem starptautiskiem standartiem, ja šādi standarti jau pastāv. Dalībvalstis ir atbildīgas par savu reaģēšanas spēju kvalitātes nodrošināšanu.

4. Komisija izstrādā un pārvalda sertifikācijas un reģistrācijas procesu attiecībā uz reaģēšanas spējām, kuras dalībvalstis dara pieejamas EERC.

5. Dalībvalstis brīvprātīgi nosaka un reģistrē reaģēšanas spējas, kuras tās piešķir EERC. Divu vai vairāku dalībvalstu piešķirto daudznacionālo moduļu reģistrāciju kopīgi veic visas attiecīgās dalībvalstis.

6. Reaģēšanas spējas, kuras dalībvalstis dara pieejamas EERC, vienmēr ir pieejamas izmantošanai valsts vajadzībām.

7. Reaģēšanas spējas, ko dalībvalstis dara pieejamas EERC, ir pieejamas Savienības mehānismu ietvaros veicamajām ārkārtas reaģēšanas operācijām pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums. Galīgo lēmumu par to izvietojumu pieņem dalībvalstis, kuras ir reģistrējušas attiecīgās reaģēšanas spējas. Ja vietējas ārkārtas situācijas, *force majeure* vai izņēmuma gadījumos citi būtiski iemesli liedz dalībvalstij minētās reaģēšanas spējas darīt pieejamas konkrētā katastrofas situācijā, minētā dalībvalsts cik drīz vien iespējams informē Komisiju, atsaucoties uz šo pantu.

8. Dalībvalstu reaģēšanas spēju izvietojuma gadījumā tās paliek to pakļautībā un kontrolē un apspriežoties ar Komisiju, var tikt atsauktas, ja vietējas ārkārtas situācijas, *force majeure* vai izņēmuma gadījumos citi būtiski iemesli liedz dalībvalstij saglabāt minēto reaģēšanas spēju pieejamību. Komisija ar ERCC starpniecību atbilstīgi 15. un 16. pantam vajadzības gadījumā atvieglo koordināciju starp dažādajām reaģēšanas spējām.

9. Dalībvalstis un Komisija nodrošina pienācīgu publisku informētību par intervencēm, kurās ir iesaistītas EERC.

12. pants

Reaģēšanas spēju nepietiekamības novēršana

1. Komisija uzrauga saskaņā ar 11. panta 2. punktā noteikto spēju mērķu īstenošanas progresu un apzina potenciāli būtisku reaģēšanas spēju nepietiekamību EERC.

2. Ja ir apzināta potenciāli būtiska reaģēšanas spēju nepietiekamība, Komisija pārbauda, vai nepieciešamās spējas dalībvalstīm ir pieejamas ārpus EERC.

3. Komisija mudina dalībvalstis, vai nu darbojoties individuāli, vai arī tādu dalībvalstu konsorciā, kas sadarbojas attiecībā uz kopējiem riskiem, novērst jebkādu stratēģisku spēju nepietiekamību, kas ir apzināta saskaņā ar 2. punktu. Komisija var atbalstīt dalībvalstis minētajās darbībās saskaņā ar 20. pantu, 21. panta 1. punkta i) un j) apakšpunktu un 21. panta 2. punktu.

4. Komisija reizi divos gados informē Eiropas Parlamentu un Padomi par panākumiem, kas gūti spēju mērķu sasniegšanā, un par atlikušajām EERC nepietiekamībām.

13. pants

Apmācība, praktiskās nodarbības, gūtās atziņas un zināšanu izplatīšana

1. Komisija Savienības mehānisma ietvaros veic šādus uzdevumus apmācības, praktisko nodarbību, gūto atziņu un zināšanu izplatīšanas jomā:

a) izveido un pārvalda civilās aizsardzības un ārkārtas situāciju pārvarēšanas jomā strādājoša personāla apmācības programmu par katastrofu novēršanu, sagatavotību un reaģēšanu. Programma ietver kopīgas mācības un ekspertu apmaiņas sistēmu, ar kuras starpniecību atsevišķas personas var norīkot uz citām dalībvalstīm.

Apmācības programma ir vērsta uz to, lai stiprinātu koordināciju, savietojamību un papildināmību starp 9. un 11. pantā minētajām spējām un uzlabotu 8. panta d) un f) punktā minēto ekspertu kompetenci;

b) izveido un pārvalda apmācības tīklu jautājumos par katastrofu novēršanu, sagatavotību un reaģēšanu, kas ir atvērts civilās aizsardzības jomā un ārkārtas situāciju pārvarēšanas jomā strādājoša personāla apmācības centriem, kā arī citiem attiecīgiem dalībniekiem un iestādēm.

Apmācības tīkla mērķis ir:

- i) stiprināt visus katastrofu pārvarēšanas posmus, ņemot vērā pielāgošanos klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšanu;
 - ii) veidot sinerģijas starp tā dalībniekiem, izmantojot pieredzes un paraugprakses apmaiņu, attiecīgus pētniecības datus, gūtās atziņas, kursus un seminārus, praktiskās nodarbības un izmēģinājuma projektus; un
 - iii) izstrādā norādes par Savienības un starptautiska mēroga apmācību civilajā aizsardzībā, tostarp par apmācību katastrofu novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā;
- c) izstrādā stratēģisku sistēmu, kurā izklāstīti praktisko nodarbību mērķi un nozīme, un ilgtermiņa visaptverošu plānu, kurā norādītas praktisko nodarbību prioritātes, kā arī izveido un pārvalda praktisko nodarbību programmu;
- d) izveido un pārvalda programmu saistībā ar atziņām, kas gūtas no civilās aizsardzības darbībām, kuras veiktas saskaņā ar Savienības mehānismu, tostarp aspektiem no visa katastrofu pārvarēšanas cikla kopumā, lai nodrošinātu plašu pamatu mācīšanās procesiem un zināšanu attīstīšanai. Programma ietver šādus uzdevumus:
- i) uzraudzīt, analizēt un novērtēt visas attiecīgās darbības civilajā aizsardzībā Savienības mehānisma ietvaros;

ii) veicināt gūto atziņu izmantošanu, lai nodrošinātu uz pieredzi balstītu pamatu katastrofu pārvarēšanas cikla pasākumu izstrādei; un

iii) izstrādāt metodes un līdzekļus, lai vāktu, analizētu, popularizētu un īstenotu gūtās atziņas.

Minētajā programmā vajadzības gadījumā iekļauj arī intervences laikā ārpus Savienības gūtās atziņas par saiknes un sinerģijas izmantošanu starp saistībā ar mehānismu sniegto palīdzību un humāno palīdzību;

e) izstrādā norādes par zināšanu izplatīšanu un dažādu a) līdz d) apakšpunktā minēto uzdevumu īstenošanu dalībvalstu līmenī; un

f) stimulē un veicina attiecīgu jaunu tehnoloģiju ieviešanu un izmantošanu Savienības mehānisma vajadzībām.

2. Veicot 1. punktā norādītos uzdevumus, Komisija īpašu uzmanību pievērš to dalībvalstu vajadzībām un interesēm, kas saskaras ar līdzīgiem katastrofas riskiem.

3. Pēc dalībvalsts, trešās valsts vai Apvienoto Nāciju Organizācijas vai tās aģentūru pieprasījuma Komisija var nosūtīt uz vietas ekspertu vienību, lai tā sniegtu konsultācijas par pasākumiem sagatavotības jomā.

IV NODAĻA

REAĢĒŠANA

14. pants

Paziņošana par katastrofām Savienībā

1. Ja Savienībā notiek katastrofa vai pastāv katastrofas draudi, kas izraisa vai spēj izraisīt pārrobežu ietekmi vai kas skar vai ir spējīga skart citas dalībvalstis, dalībvalsts, kurā katastrofa notiek vai iespējams notiks, nekavējoties informē potenciāli apdraudētās dalībvalstis un, ja pastāv iespēja, ka sekas būs nozīmīgas, – Komisiju.

Pirmo daļu nepiemēro, ja paziņošanas pienākums ir jau paredzēts citos Savienības tiesību aktos, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā vai spēkā esošos starptautiskos nolīgumos.

2. Ja Savienībā notiek katastrofa vai pastāv katastrofas draudi, kā rezultātā, iespējams, viena vai vairākas dalībvalstis prasīs palīdzību, dalībvalsts, kurā katastrofa notiek vai, iespējams, notiks, nekavējoties informē Komisiju par to, ka ir sagaidāms, ka ar ERCC starpniecību, iespējams, tiks iesniegts palīdzības pieprasījums, lai Komisija attiecīgā gadījumā varētu informēt citas dalībvalstis un aktivizēt savus kompetentos dienestus.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto paziņošanu attiecīgā gadījumā veic ar CECIS starpniecību.

15. pants

Reaģēšana uz katastrofām Savienībā

1. Ja Savienībā notiek katastrofa vai pastāv katastrofas draudi, skartā dalībvalsts var prasīt palīdzību ar ERCC starpniecību. Šāds pieprasījums ir pēc iespējas precīzs.

2. Ārkārtējās paaugstināta riska situācijās dalībvalsts var arī prasīt palīdzību, kas izpaužas kā reaģēšanas spēju iepriekšēja izvietošana pagaidu kārtā.

3. Pēc palīdzības pieprasījuma saņemšanas Komisija atbilstīgi un nekavējoties:

- a) pārsūta pieprasījumu pārējo dalībvalstu kontaktpunktiem;
- b) vāc apstiprinātu informāciju par situāciju sadarbībā ar skarto dalībvalsti un izplata to dalībvalstīm;
- c) apspriežoties ar dalībvalsti, kas prasa palīdzību, izsaka ieteikumus palīdzības sniegšanai ar Savienības mehānismu, pamatojoties uz vajadzībām uz vietas un attiecīgiem 10. panta 1. punktā minētiem iepriekš izstrādātiem plāniem, aicina dalībvalstis izvietot specifiskas spējas un atvieglo nepieciešamās palīdzības koordināciju; un
- d) veic papildu darbības, lai sekmētu reaģēšanas koordināciju.

4. Katra dalībvalsts, kurai, izmantojot Savienības mehānismu, ir adresēts palīdzības pieprasījums, ātri nosaka, vai tā var sniegt prasīto palīdzību, un ar CECIS starpniecību par savu lēmumu informē dalībvalsti, kas prasa palīdzību, norādot apmēru, nosacījumus un attiecīgos gadījumos izmaksas palīdzībai, ko tā varētu sniegt. ERCC pastāvīgi informē dalībvalstis.

5. Dalībvalsts, kas prasa palīdzību, ir atbildīga par palīdzības intervencu vadību. Tās dalībvalsts iestādes, kura prasa palīdzību, izstrādā pamatnostādnes un vajadzības gadījumā nosaka moduļiem vai citām reaģēšanas spējām uzticēto uzdevumu ierobežojumus. Sīkāka informācija par minēto uzdevumu izpildi paliek tās atbildīgās personas ziņā, kuru ir iecēlusi palīdzību sniedzošā dalībvalsts. Dalībvalsts, kas prasa palīdzību, var arī prasīt nosūtīt ekspertu vienību, lai atbalstītu novērtējuma veikšanu, veicinātu koordināciju uz vietas (starp dalībvalstu vienībām) vai sniegtu tehniskas konsultācijas.

6. Dalībvalsts, kas prasa palīdzību, veic attiecīgus pasākumus, lai atvieglotu uzņēmējvalsts atbalstu ienākošajai palīdzībai.

7. Šajā pantā minētie Komisijas uzdevumi neskar dalībvalstu kompetenci un atbildību par savām vienībām, moduļiem un citām atbalsta spējām, tostarp militārām spējām. Komisijas piedāvātais atbalsts jo īpaši neaptver vadību un kontroli pār

dalībvalstu vienībām, moduļiem un citu atbalstu, ko izvieto brīvprātīgi atbilstīgi štāba līmenī un uz vietas veiktajai koordinācijai.

16. pants

Konsekvenču sekmēšana, reaģējot uz katastrofām ārpus Savienības

1. Ja ārpus Savienības notiek katastrofa vai pastāv katastrofas draudi, skartā valsts var prasīt palīdzību ar ERCC starpniecību. Palīdzību var prasīt arī Apvienoto Nāciju Organizācija un tās aģentūras vai kāda attiecīga starptautiska organizācija vai ar to starpniecību.

2. Saskaņā ar šo pantu īstenojamās intervences var veikt kā autonomas palīdzības intervences vai kā ieguldījumu kādas starptautiskas organizācijas vadītā intervencē. Savienības koordinācija ir pilnībā integrēta vispārējā koordinācijā, ko nodrošina Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA), un tiek ievērota tā vadošā loma.

3. Komisija atbalsta palīdzības sniegšanas saskaņotību ar šādām darbībām:

- a) uztur dialogu ar kontaktpunktiem dalībvalstīs, lai, reaģējot uz katastrofu gadījumiem, ar Savienības mehānisma starpniecību nodrošinātu efektīvu un saskaņotu Savienības ieguldījumu vispārējos katastrofas seku likvidēšanas centienos, jo īpaši:
 - i) nekavējoties informējot dalībvalstis par pilnībā sagatavotiem palīdzības pieprasījumiem;
 - ii) atbalstot kopīgu situācijas un vajadzību novērtējumu, sniedzot tehniskas konsultācijas un/vai veicinot palīdzības koordināciju uz vietas ar klātesošas civilās aizsardzības ekspertu vienības starpniecību;
 - iii) daloties attiecīgos novērtējumos un analizēs ar visiem attiecīgajiem dalībniekiem;
 - iv) sniedzot pārskatu par dalībvalstu un citu dalībnieku sniegto palīdzību;
 - v) sniedzot konsultācijas par to, kāda veida palīdzība ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka sniegtā palīdzība atbilst vajadzību novērtējumiem; un
 - vi) palīdzot pārvarēt jebkādas praktiskas grūtības palīdzības sniegšanas gaitā tādās jomās kā tranzīts un muita;
- b) nekavējoties un, ja iespējams, sadarbībā ar skarto valsti izsaka ieteikumus, kuru pamatā ir vajadzības uz vietas un attiecīgi iepriekš izstrādāti plāni, aicina dalībvalstis izvietot specifiskas spējas un atvieglo nepieciešamās palīdzības koordināciju;

- c) sazinās ar katastrofas skarto valsti attiecībā uz tehnisku informāciju, piemēram, precīzām vajadzībām pēc palīdzības, piedāvājumu pieņemšanu un praktiskiem vietēja mēroga palīdzības saņemšanas un izplatīšanas pasākumiem;
- d) sazinās ar OCHA vai atbalsta to un sadarbojas ar citiem attiecīgiem dalībniekiem, kas dod ieguldījumu vispārējos palīdzības centienos, lai gūtu maksimālu sinerģiju, nodrošinātu papildināmību un nepieļautu darba dublēšanos un nepilnības; un
- e) sazinās ar visiem attiecīgajiem dalībniekiem, jo īpaši saskaņā ar Savienības mehānismu veiktās palīdzības intervences nobeiguma posmā, lai sekmētu raitu vadības nodošanas procesu.

4. Neskarot 3. punktā noteiktos Komisijas uzdevumus un ievērojot nepieciešamību pēc tūlītējas operatīvas reaģēšanas ar Savienības mehānisma starpniecību, Komisija pēc Savienības mehānisma aktivizēšanas informē Eiropas Ārējās darbības dienestu, lai nodrošinātu konsekveni starp civilās aizsardzības operāciju un vispārējām Savienības attiecībām ar katastrofas skarto valsti. Komisija pilnībā informē dalībvalstis saskaņā ar 3. punktu.

5. Attiecīgā gadījumā tiek nodrošināta sadarbība ar Savienības delegāciju uz vietas, lai tā sekmētu kontaktus ar katastrofas skartās valsts valdību. Savienības delegācija vajadzības gadījumā sniedz loģistikas atbalstu 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajām civilās aizsardzības ekspertu vienībām.

6. Katra dalībvalsts, kurai ar Savienības mehānisma starpniecību tiek nosūtīts palīdzības pieprasījums, ātri nosaka, vai tā var sniegt prasīto palīdzību, un ar CECIS starpniecību informē par savu lēmumu ERCC, norādot, kādā apmērā un ar kādiem nosacījumiem tā varētu sniegt palīdzību. ERCC pastāvīgi informē dalībvalstis.

7. Savienības mehānismu var arī izmantot civilās aizsardzības atbalsta nodrošināšanai, lai katastrofu skartiem Savienības pilsoņiem trešās valstīs sniegtu konsulāro palīdzību, ja to prasa attiecīgo dalībvalstu konsulārās iestādes.

8. Saņemot palīdzības pieprasījumu, Komisija var veikt nepieciešamās papildu atbalsta un papildinošās darbības, lai palīdzības sniegšanā nodrošinātu konsekveni.

9. Koordinācija ar Savienības mehānisma starpniecību neietekmē ne divpusējos kontaktus starp dalībvalstīm un katastrofas skarto valsti, ne arī dalībvalstu un Apvienoto Nāciju Organizācijas un citu attiecīgu starptautisku organizāciju sadarbību. Tādus divpusējus kontaktus var izmantot arī, lai sekmētu ar Savienības mehānisma starpniecību veikto koordināciju.

10. Šajā pantā minētie Komisijas uzdevumi neskar dalībvalstu kompetences un atbildību par savām vienībām, moduļiem un citu atbalstu, tostarp militārām spējām. Jo īpaši – Komisijas piedāvātais atbalsts neaptver vadību un kontroli pār dalībvalstu vienībām, moduļiem un citu atbalstu, ko izvieto brīvprātīgi atbilstīgi štāba līmenī un uz vietas veiktajai koordinācijai.

11. Tiek veicināta sinerģija ar citiem Savienības instrumentiem, jo īpaši ar darbībām, kas finansētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96. Komisija nodrošina koordināciju starp instrumentiem un attiecīgā gadījumā nodrošina to, ka dalībvalstu civilās aizsardzības darbības, kas dod ieguldījumu plašākos humānās palīdzības pasākumos, pēc iespējas tiek finansētas saskaņā ar šo lēmumu.

12. Ja ir aktivizēts Savienības mehānisms, dalībvalstis, kas sniedz palīdzību katastrofu gadījumos, pilnībā informē ERCC par savām darbībām.

13. Dalībvalstu vienības un moduļi uz vietas, kas ar Savienības mehānisma starpniecību piedalās intervencē, cieši sadarbojas ar ERCC un 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajām ekspertu vienībām, kas atrodas uz vietas.

17. pants

Atbalsts uz vietas

1. Komisija var atlasīt, iecelt un nosūtīt ekspertu vienību, kas sastāv no dalībvalstu izvirzītiem ekspertiem:

- a) ja katastrofa ir ārpus Savienības, kā minēts 16. panta 3. punktā;
- b) ja katastrofa ir Savienībā, kā minēts 15. panta 5. punktā;
- c) ja tiek prasītas specializētas zināšanas novēršanas jomā saskaņā ar 5. panta 3. punktu; vai
- d) ja tiek prasītas specializētas zināšanas sagatavotības jomā saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

Vienībā var integrēt Komisijas un citu Savienības dienestu ekspertus, lai atbalstītu šo vienību un sekmētu sadarbību ar ERCC. Vienībā var integrēt OCHA vai citu starptautisku organizāciju nosūtītus ekspertus, lai padarītu ciešāku sadarbību un sekmētu kopējus novērtējumus.

2. Ekspertu atlases un iecelšanas procedūra ir šāda:

- a) dalībvalstis uz savu atbildību izvirza ekspertus, kurus var nosūtīt kā ekspertu vienību dalībniekus;

b) Komisija atlasa minēto vienību ekspertus un vadītājus, pamatojoties uz viņu kvalifikāciju un pieredzi, tostarp Savienības mehānisma jomā pabeigtās apmācības līmeni un līdzšinējo pieredzi, kas gūta misijās saskaņā ar Savienības mehānismu un citā starptautiska mēroga palīdzības darbā. Atlases pamatā arī ņem vērā citus kritērijus, tostarp valodu prasmi, lai nodrošinātu, ka vienībai kopumā ir konkrētā situācijā vajadzīgās iemaņas; un

c) Komisija ieceļ misijas ekspertu/vienības vadītājus, saskaņojot ar dalībvalsti, kas tos izvirzījusi.

3. Ja tiek nosūtītas ekspertu vienības, tās veicina koordināciju starp dalībvalstu intervences vienībām un sadarbojas ar tās valsts kompetentajām iestādēm, kas prasījusi 8. panta d) punktā noteikto palīdzību. ERCC uztur ciešus sakarus ar ekspertu vienībām un sniedz tām norādes un loģistikas atbalstu.

18. pants

Transports un aprīkojums

1. Tādas katastrofas gadījumā, kas notiek vai nu Savienībā vai ārpus tās, Komisija var palīdzēt dalībvalstīm piekļūt aprīkojumam vai transporta resursiem, veicot šādas darbības:

a) sniedzot un apmainoties ar informāciju par aprīkojumu un transporta resursiem, ko dalībvalstis var darīt pieejamus, lai veicinātu šāda aprīkojuma vai transporta resursu apvienošanu;

b) palīdzot dalībvalstīm, lai apzinātu transporta resursus, kas varētu būt pieejami no citiem avotiem, tostarp tirgū, un lai atvieglotu piekļuvi šādiem resursiem; vai

c) palīdzot dalībvalstīm apzināt aprīkojumu, kas varētu būt pieejams no citiem avotiem, tostarp tirgū.

2. Komisija var papildināt dalībvalstu nodrošinātos transporta resursus, sniedzot papildu transporta resursus, kas vajadzīgi, lai varētu ātri reaģēt uz katastrofām.

V NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

19. pants

Budžeta resursi

1. Savienības mehānisma īstenošanai paredzētais finansējums 2014.–2020. gada laikposmam ir EUR 368 428 000 faktiskajās cenās.

Summu EUR 223 776 000 faktiskajās cenās finansē no finanšu shēmas 3. izdevumu kategorijas "Drošība un pilsoniskums", un EUR 144 652 000 faktiskajās cenās – no 4. izdevumu kategorijas "Globālā Eiropa".

Ikgadējās apropriācijas Eiropas Parlaments un Padome apstiprina, ievērojot daudzgadu finanšu shēmu.

2. Apropriācijas, ko atlīdzina tādu pasākumu saņēmēji, kas veikti reaģējot uz katastrofām, ir piešķirtie ieņēmumi Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 18. panta 2. punkta izpratnē.

3. No 1. punktā minētā finanšu piešķiruma var segt arī izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, uzraudzības, kontroles, revīzijas un novērtēšanas darbībām, kuras ir vajadzīgas Savienības mehānisma pārvaldībai un tā mērķu sasniegšanai.

Ar šo finansējumu īpaši var segt izdevumus par pētījumiem, ekspertu sanāksmēm, informācijas un saziņas pasākumiem, tostarp korporatīvu Savienības politisko prioritāšu paziņošanu, ciktāl tie saistīti ar Savienības mehānisma vispārējiem mērķiem, izdevumus par informācijas apstrādei un apmaiņai paredzētiem IT tīkliem, tostarp to savienošanu ar esošajām un turpmākajām sistēmām, kas izveidotas, lai veicinātu dažādu nozaru datu apmaiņu, un saistīto aprīkojumu, un visus citus tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumus, kas Komisijai rodas programmas pārvaldības rezultātā.

4. Finansējumu, kas minēts 1. punktā, piešķir laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam saskaņā ar procentuālajām attiecībām un principiem, kas izklāstīti pielikumā.

5. Komisija I pielikumā noteikto sadalījumu pārskata, ņemot vērā 34. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā starpposma novērtējuma rezultātus. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 30. pantu, vajadzības gadījumā un ņemot vērā minētā novērtējuma rezultātus, pieņemt deleģētos aktus, lai katru I pielikumā minēto skaitli korigētu vairāk par 8 procentpunktiem un līdz pat 16 procentpunktiem. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2017. gada 30. jūnijam.

6. Ja gadījumā, kad ir jāpārskata budžeta resursi, kas ir pieejami reaģēšanas jomas darbībām, nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ tā vajag, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai pieejamo budžeta piešķirumu robežās un saskaņā ar 31. pantā paredzēto procedūru pielāgotu katru I pielikumā minēto skaitli vairāk par 8 procentpunktiem un līdz pat 16 procentpunktiem.

20. pants

Vispārējās attiecināmās darbības

Par šādām vispārējām darbībām ir tiesības saņemt finansiālu palīdzību, lai veicinātu katastrofu novēršanu, sagatavotību un efektīvu reaģēšanu:

a) pētījumi, aptaujas, modeļu un scenāriju izstrāde, lai atvieglinātu zināšanu, paraugprakses un informācijas apmaiņu;

- b) apmācības, praktiskas nodarbības, semināri, personāla un ekspertu apmaiņas, sadarbības tīklu veidošana, demonstrējumu projekti un tehnoloģiju nodošana;
- c) uzraudzības, novērtēšanas un pārbaudes darbības;
- d) sabiedrības informēšana, izglītošana un informētības uzlabošana, kā arī ar to saistīti informācijas izplatīšanas pasākumi, lai iedzīvotājus iesaistītu katastrofu seku novēršanā un mazināšanā Savienībā un lai viņiem palīdzētu sevi efektīvāk un ilgstošāk aizsargāt;
- e) tādas programmas izveide un īstenošana, kurā tiek iztirzātas saistībā ar Savienības mehānismu veiktajās intervencēs un praktiskajās nodarbībās gūtas atziņas, tostarp attiecībā uz jomām, kuras saistītas ar novēršanu un sagatavotību; un
- f) komunikācijas darbības un pasākumi informētības uzlabošanai par dalībvalstu un Savienības civilās aizsardzības darbu katastrofu novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā.
- h) atbalsts 13. pantā aprakstītajām sagatavotības darbībām;
- i) lēmuma 11. pantā minēto EERC izveide, saskaņā ar šā panta 2. punktu;
- j) EERC esošo nepietiekamību apzināšana saskaņā ar 12. pantu un atbalsts dalībvalstīm, lai novērstu minētās nepietiekamības ar jaunu reaģēšanas spēju līdzfinansējuma starpniecību, līdz augstākais 20 % no attiecināmajām izmaksām ar noteikumu, ka:
 - i) vajadzību pēc jaunām spējām apstiprina riska novērtējumi;
 - ii) nepietiekamību apzināšanas procesā, kas izklāstīts 12. pantā, ir izrādīties, ka minētās spējas dalībvalstīm nav pieejamas;
 - iii) minētās spējas attīsta dalībvalstis, vai nu darbojoties individuāli, vai arī sadarbojoties;
 - iv) minētās spējas ir iekļaujamās brīvprātīgajā rezervju sarakstā uz vismaz diviem gadiem, un
 - v) minēto spēju šāda līdzfinansēšana ir rentabla.

21. pants

Attiecināmās darbības novēršanas un sagatavotības jomā

1. Par šādām novēršanas un sagatavotības darbībām ir tiesības saņemt finansiālu palīdzību:

- a) projektu, pētījumu, semināru, aptauju un citu līdzīgu 5. pantā minēto darbību un pasākumu līdzfinansēšana;
 - b) 6. panta d) punktā un 8. panta j) punktā minētās salīdzinošās izvērtēšanas līdzfinansēšana;
 - c) ERCC funkciju nodrošināšana saskaņā ar 8. panta a) punktu;
 - d) gatavošanās 8. panta d) punktā un 17. pantā minētajai ekspertu vienību mobilizācijai un nosūtīšanai un papildspēku izveide un uzturēšana, izmantojot tīklu ar apmācītiem dalībvalstu ekspertiem, kā minēts 8. panta f) punktā;
 - e) CECIS un instrumentu izveide un uzturēšana, lai saistībā ar Savienības mehānismu nodrošinātu saziņu un informācijas apmaiņu starp ERCC un dalībvalstu un citu dalībnieku kontaktpunktiem;
 - f) ieguldījums tādu transnacionālas atklāšanas, agrīnās brīdināšanas un trauksmes sistēmu izstrādē, kuras ir Eiropas interesēs, lai nodrošinātu ātru reaģēšanu, kā arī lai veicinātu savstarpējo saikni starp valstu agrīnās brīdināšanas un trauksmes sistēmām un to saikni ar ERCC un CECIS. Minētajās sistēmās ņem vērā un ar tām papildina esošos un turpmākos informācijas, uzraudzības vai atklāšanas avotus un sistēmas;
 - g) saskaņā ar Savienības mehānismu īstenoto reaģēšanas operāciju plānošana atbilstīgi 10. pantam;
 - k) loģistikas atbalsta pieejamības nodrošināšana 17. panta 1. punktā minēto ekspertu vienību vajadzībām;
 - l) koordinācijas atvieglošana attiecībā uz dalībvalstu katastrofu gadījumiem paredzēto reaģēšanas spēju iepriekšēju izvietojumu Savienībā saskaņā ar 8. panta g) punktu;
 - m) atbalsts konsultāciju sniegšanai par pasākumiem novēršanas un sagatavotības jomā, pēc dalībvalsts, trešās valsts, Apvienoto Nāciju Organizācijas vai tās aģentūru pieprasījuma uz vietas nosūtot ekspertu vienību, kā tas minēts 5. panta 2. punktā un 13. panta 3. punktā.
2. Tiesības saņemt finansiālu palīdzību darbībai, kas minēta 1. punkta i) apakšpunktā attiecas tikai uz:
- a) Savienības līmeņa izmaksām, kas rodas, veidojot un pārvaldot EERC un ar tām saistītos procesus, kuri izklāstīti 11. pantā;
 - b) izmaksām, ko rada obligātie mācību kursi, praktiskās nodarbības un semināri, kas EERC nolūkos vajadzīgi dalībvalstu reaģēšanas spēju sertifikācijai (turpmāk "sertifikācijas izmaksas"). Sertifikācijas izmaksas var būt vienības izmaksas vai vienreizēji maksājumi, ko nosaka pēc spēju veida, sedzot līdz 100 % no attiecināmajām izmaksām;

- c) izmaksām, kas neatkārtojas un kas ir vajadzīgas, lai dalībvalsts reaģēšanas spējas pārveidotu no to izmantojamības tikai konkrētās valsts vajadzībām uz tādu gatavības un pieejamības stāvokli, kas ļauj tās saskaņā ar brīvprātīgā rezervju saraksta kvalitātes prasībām un sertifikācijas procesā formulētajiem ieteikumiem izvietot kā daļu no EERC ("pielāgošanas izmaksas"). Minētās pielāgošanas izmaksas var būt izmaksas, kas saistītas ar moduļu un citu reaģēšanas spēju savietojamību, autonomiju, pašapgādi, transportējamību, bagāžu, un līdzīgas izmaksas, kā arī izmaksas, kas radušās, veidojot daudznacionālas reaģēšanas spējas (piemēram, semināri, mācības, kopēju metodoloģiju, standartu, procedūru izstrādi un līdzīgas darbības), ar noteikumu, ka minētās izmaksas tiešā veidā attiecas uz spēju iekļaušanu brīvprātīgajā rezervju sarakstā. Ar tām netiek segtas aprīkojuma vai cilvēkresursu izmaksas, kas ir nepieciešamas, lai sākotnēji izveidotu reaģēšanas spējas, veiktu kārtējo apkopi vai nodrošinātu darbību. Minētās pielāgošanas izmaksas var būt vienības izmaksas vai vienreizēji maksājumi, ko nosaka pēc spēju veida, sedzot līdz 100 % no attiecināmajām izmaksām, ar noteikumu, ka tās nepārsniedz 30 % no spēju izveides vidējām izmaksām; un
- d) Izmaksas, ko rada tādu pamatnolīgumu, pamatpartnerību nolīgumu vai līdzīgu noteikumu izveide un pārvaldīšana, ar kuriem ārkārtējās katastrofās risina pagaidu nepilnības, ņemot vērā daudzējāda riska pieeju.

Ar šā punkta d) apakšpunktā minēto finansējumu:

- i) var segt izmaksas vai maksu, kas vajadzīga, lai izstrādātu, sagatavotu, sarunās apspriestu, noslēgtu un pārvaldītu līgumus vai noteikumus, kā arī izmaksas, kas rodas, izstrādājot standarta darbības procedūras un praktiskas nodarbbas, kas paredzētas līdzekļu efektīvas izmantošanas nodrošināšanai. Ar šādu finansējumu var segt arī augstākais 40 % no izmaksām, ko rada minēto līdzekļu ātras pieejamības nodrošināšana;
- ii) nesedz tās izmaksas, kas radušās, iepērkot vai attīstot jaunas reaģēšanas spējas, nedz arī tās izmaksas, kas rodas, šīs papildspējas izmantojot katastrofas situācijā. Izmaksas attiecībā uz minēto papildspēju izmantošanu katastrofas situācijā sedz tā dalībvalsts, kas prasa palīdzību;
- iii) nepārsniedz 10 % no 19. panta 1. punktā noteikto finansējumu. Gadījumā, ja 10 % maksimālais apjoms ir sasniegts pirms plānošanas laikposma beigām un ja ir jānodrošina Savienības mehānisma pienācīga darbība, tad minēto 10 % maksimālo apjomu, pieņemot īstenošanas aktus, var palielināt par ne vairāk kā 5 procentpunktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Attiecināmās darbības reaģēšanas jomā

Par šādām reaģēšanas jomas darbībām ir tiesības saņemt finansiālu palīdzību:

- a) 17. panta 1. punktā minētā ekspertu vienību nosūtīšana kopā ar 8. panta d) un e) punktā minēto loģistikas atbalstu un ekspertu nosūtīšanu;
- b) katastrofas gadījumā atbalsts dalībvalstīm gūt piekļuvi 23. pantā noteiktajam aprīkojumam un transporta resursiem; un
- c) papildus vajadzīgas atbalsta un papildinošas darbības, ko veic pēc palīdzības pieprasījuma, lai pēc iespējas efektīvāk sekmētu reaģēšanas koordināciju.

23. pants

Attiecināmās darbības, kas ir saistītas ar aprīkojumu un transporta resursiem

1. Par šādām darbībām ir tiesības saņemt finansiālu palīdzību saskaņā ar Savienības mehānismu, lai nodrošinātu piekļuvi aprīkojumam un transporta resursiem:

- a) informācijas sniegšana un apmaiņa par aprīkojumu un transporta resursiem, kurus dalībvalstis nolēmušas darīt pieejamus, lai atvieglinātu šāda aprīkojuma vai transporta resursu apvienošanu;
- b) palīdzība dalībvalstīm, lai apzinātu transporta resursus, kas varētu būt pieejami no citiem avotiem, tostarp tirgū, un lai atvieglotu piekļuvi šādiem resursiem;
- c) palīdzība dalībvalstīm, lai apzinātu aprīkojumu, kas var būt pieejams no citiem avotiem, tostarp tirgū; un
- d) tādu transporta resursu finansēšana, kas vajadzīgi ātrai reaģēšanai uz katastrofām. Par šīm darbībām ir tiesības saņemt finansiālu atbalstu tikai tad, ja ir ievēroti šādi kritēriji:
- i) palīdzība saskaņā ar Savienības mehānismu ir prasīta atbilstoši 15. un 16. pantam;
- ii) ir vajadzīgi papildu transporta resursi, lai saskaņā ar Savienības mehānismu nodrošinātu efektīvu reaģēšanu uz katastrofām;
- iii) palīdzība atbilst ERCC apzinātajām vajadzībām, un to sniedz saskaņā ar ERCC ieteikumiem par palīdzības sniegšanas tehniskajām specifikācijām, kvalitāti, grafiku un kārtību;

iv) palīdzību saskaņā ar Savienības mehānismu tieši vai ar Apvienoto Nāciju Organizācijas vai tās aģentūru, vai attiecīgas starptautiskās organizācijas starpniecību ir pieņēmusi valsts, kas prasījusi palīdzību; un

v) trešās valstīs notikušo katastrofu gadījumā palīdzība papildina visu vispārējo Savienības humāno palīdzību.

2. Savienības finansiālais atbalsts, kas paredzēts transporta resursiem, nepārsniedz 55 % no kopējām attiecināmajām izmaksām.

3. Savienības finansiālais atbalsts, kas paredzēts transporta resursiem, var papildus segt ne vairāk kā 85 % no kopējām attiecināmajām izmaksām šādās situācijās:

a) izmaksas ir saistītas ar tādu spēju transportēšanu, kuras iepriekš paredzēts iekļaut brīvprātīgajā rezervju sarakstā saskaņā ar 11. pantu; vai

b) palīdzība ir vajadzīga, lai apmierinātu vitālas vajadzības, un tā nav pieejama vai nav pilnā mērā pieejama brīvprātīgajā rezervju sarakstā.

4. Ar Savienības finansiālo atbalstu transporta resursiem var papildus segt ne vairāk kā 100 % no kopējām attiecināmajām izmaksām, kas raksturotas i), ii) un iii) apakšpunktā, ja tā vajag, lai dalībvalstu sniegtās palīdzības apvienošana jāpadara operatīvi efektīva un ja izmaksas ir saistītas ar kādu no šādiem gadījumiem:

i) īslaicīga glabātavu jaudas noma, lai uz laiku uzglabātu dalībvalstu sniegtās palīdzības objektus ar nolūku vienkāršot to koordinētu transportēšanu;

ii) dalībvalstu sniegtās palīdzības objektu pārskatīšana, lai maksimāli izmantotu transporta jaudu vai lai ievērotu īpašas operatīvas prasības; vai

iii) apvienotās palīdzības objektu vietēja transportēšana, lai nodrošinātu saskaņotu piegādi palīdzību prasījušās valsts galamērķī.

Saskaņā ar šo punktu sniegtais finansiālais atbalsts nepārsniedz EUR 75 000 faktiskajās cenās par katru Savienības mehānisma aktivizēšanas reizi. Izņēmuma gadījumos minēto maksimālo apjomu var pārsniegt, pieņemot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Gadījumā, kad transporta apvienošanas operācijās ir iesaistītas vairākas dalībvalstis, viena dalībvalsts var uzņemties vadību, prasot Savienības finansiālo atbalstu par visu operāciju.

6. Ja dalībvalsts prasa Komisiju slēgt līgumus par transporta pakalpojumiem, Komisija prasa daļēji atlīdzināt izdevumus saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā noteiktajām finansējuma likmēm.

7. Savienības finanšu atbalstu attiecībā uz šajā pantā minētiem transporta resursiem ir tiesības saņemt par visām izmaksām, kas saistītas ar transporta resursu pārvietošanu, tostarp par visām pakalpojumu, maksu, loģistikas un pārkraušanas, degvielas un iespējamām izmitināšanas izmaksām, kā arī par citām netiesām izmaksām, piemēram, nodokļiem, nodevām kopumā un tranzīta izmaksām.

24. pants

Saņēmēji

Saskaņā ar šo lēmumu piešķiramās dotācijas var piešķirt juridiskām personām, kas ir privāttiesību vai publisko tiesību subjekti.

25. pants

Finansiālās palīdzības veidi un īstenošanas procedūras

1. Komisija īsteno Savienības finansiālo palīdzību saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.

2. Saskaņā ar šo lēmumu paredzēto finansiālo palīdzību var piešķirt visos Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 noteiktajos veidos, jo īpaši dotāciju, izdevumu atlīdzināšanas, publiskā iepirkuma veidā vai kā iemaksas ieguldījumu fondos.

3. Lai īstenotu šo lēmumu, Komisija pieņem gada darba programmas, izmantojot īstenošanas aktus, izņemot darbības, uz kurām attiecas reaģēšanas pasākumi katastrofu gadījumā saskaņā ar IV nodaļu un kuras nav iespējams paredzēt iepriekš. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Minētajās programmās norāda plānotos mērķus, gaidāmos rezultātus, īstenošanas metodi un to kopējo summu. Tajās iekļauj arī finansējamo darbību aprakstu, katrai darbībai piešķirto indikatīvo summu un indikatīvu īstenošanas grafiku. Attiecībā uz 28. panta 2. punktā minēto finansiālo palīdzību, gada darba programmās apraksta tajās minētajās valstīs plānotās darbības.

26. pants

Savienības darbību papildināmība un konsekvence

1. Par darbībām, par kurām tiek saņemta finansiāla palīdzība saskaņā ar šo lēmumu, nevar saņemt palīdzību no citiem Savienības finanšu instrumentiem.

Komisija nodrošina, lai pretendenti uz finansiālu palīdzību, ko sniedz saskaņā ar šo lēmumu, un šādas palīdzības saņēmēji sniegtu tai informāciju par finansiālo palīdzību, kas saņemta no citiem avotiem, tostarp no Savienības vispārējā budžeta, un par izskatīšanā esošajiem pieteikumiem šādas palīdzības saņemšanai.

2. Tiek veicināta sinerģija un papildināmība ar pārējiem Savienības instrumentiem. Ja reaģē uz humānām krīzēm trešās valstīs, Komisija nodrošina papildināmību un saskaņotību starp darbībām, kas finansētas saskaņā ar šo lēmumu, un darbībām, kas finansētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96.

3. Ja saskaņā ar Savienības mehānismu sniegtā palīdzība sniedz ieguldījumu Savienības reakcijā uz humānām krīzēm, it īpaši sarežģītās ārkārtas situācijās, darbības, par ko saņem finanšu palīdzību saskaņā ar šo lēmumu, ir balstītas uz apzinātajām vajadzībām un atbilst humāniem principiem, kā arī principiem par civilās aizsardzības un militāro resursu izmantošanu, kā izklāstīts Eiropas konsensā par humāno palīdzību.

27. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo lēmumu finansētas darbības, tiek aizsargātas Savienības finanšu intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklātas nelikumības, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus administratīvus un finansiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri saskaņā ar šo lēmumu ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanas, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾, un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolikumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar šo lēmumu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šī lēmuma īstenošanas, ir ietverti noteikumi, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras atbilstoši to attiecīgajām kompetencēm veikt šādas revīzijas un izmeklēšanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013, 1. lpp).

⁽²⁾ Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

VI NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

28. pants

Trešās valstis un starptautiskās organizācijas

1. Savienības mehānisms ir atklāti pieejams, lai tajā varētu piedalīties:

a) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) locekles, saskaņā ar EEZ līguma noteikumiem un citas Eiropas valstis, ja to paredz nolīgumi un procedūras;

b) valstis, kas pievienojas, kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis saskaņā ar attiecīgajos pamatnolīgumos un Asociācijas padomes lēmumos vai līdzīgos nolīgumos noteiktajiem vispārējiem principiem un noteikumiem par minēto valstu līdzdalību Savienības programmās.

2. Finansiālo palīdzību, kas minēta 20. pantā un 21. panta 1. punkta a), b), f) un h) apakšpunktā, var piešķirt arī kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, kas nepiedalās Savienības mehānismā, kā arī EKP iesaistītajām valstīm, tādā mērā, kādā minētā finansiālā palīdzība papildina finansējumu, kas pieejams saskaņā ar Savienības legislatīvo aktu par pirmspieņemšanās palīdzības instrumenta (IPA II) izveidošanu, kuru pieņems nākotnē, un Savienības legislatīvo aktu par Eiropas kaimiņattiecību instrumenta izveidošanu, kuru pieņems nākotnē.

3. Starptautiskas vai reģionālas organizācijas var sadarboties pasākumos saskaņā ar Savienības mehānismu, ja tas ir pieļaujams saskaņā ar minēto organizāciju un Savienības attiecīgajiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

29. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis šā lēmuma piemērošanas nolūkos ieceļ kompetentās iestādes un attiecīgi informē Komisiju.

30. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 19. panta 5. un 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir līdz 2020. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 19. panta 5. un 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos tiesību aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 19. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

31. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 30. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

32. pants

Īstenošanas akti

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus par šādiem jautājumiem:

- a) ERCC mijiedarbība ar dalībvalstu kontaktpunktiem, kā paredzēts 8. panta b) punktā, 15. panta 3. punktā un 16. panta 3. punkta a) apakšpunktā, kā arī darbības kārtība, lai reaģētu uz katastrofām Savienībā, kā paredzēts 15. pantā, un ārpus Savienības, kā paredzēts 16. pantā, tostarp attiecīgo starptautisko organizāciju noteikšana.
- b) CECIS elementi un tas, kā tiek organizēta informācijas apmaiņa, izmantojot CECIS, kā paredzēts 8. panta b) punktā;
- c) ekspertu grupu nosūtīšanas process, kā paredzēts 17. pantā;
- d) moduļu, citu reaģēšanas spēju un ekspertu apzināšana, kā paredzēts 9. panta 1. punktā;
- e) operatīvās prasības attiecībā uz moduļu darbību un savietojamību, kā paredzēts 9. panta 2. punktā, tostarp attiecībā uz to uzdevumiem, spējām, galvenajiem elementiem, pašapgādi un izvietošanu;

f) spēju mērķi, kvalitātes un savietojamības prasības un sertifikācijas un reģistrācijas procedūra, kas vajadzīga EERC darbībai, kā paredzēts 11. pantā, kā arī finanšu noteikumi, kā paredzēts 21. panta 2. punktā;

g) ar EERC saistīto nepietiekamību apzināšana un novēršana, kā paredzēts 12. pantā;

h) mācību programmas, praktisku nodarbību sistēmas un gūto atziņu programmas organizēšana, kā paredzēts 13. pantā; un

i) palīdzības objektu transportēšanai paredzētā atbalsta organizēšana, kā paredzēts 18. un 23. pantā.

2. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

34. pants

Novērtēšana

1. Darbības, par kurām tiek saņemta finansiāla palīdzība, regulāri uzrauga, lai sekotu to īstenošanai.

2. Komisija novērtē šā lēmuma piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šādus dokumentus:

- a) ne vēlāk kā līdz 2017. gada 30. jūnijam – starpposma novērtējuma ziņojumu par gūtajiem rezultātiem un šā lēmuma īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem;
- b) ne vēlāk kā līdz 2018. gada 31. decembrim – paziņojumu par šā lēmuma turpmāku īstenošanu; un
- c) ne vēlāk kā līdz 2021. gada 31. decembrim – *ex post* novērtējuma ziņojumu.

Starpposma novērtējuma ziņojumam un paziņojumam, kas minēti attiecīgi a) un b) apakšpunktā vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus par šā lēmuma grozījumiem.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

35. pants

Pārejas noteikumi

1. Darbības, kas uzsāktas pirms 2014. gada 1. janvāra, pamatojoties uz Lēmumu 2007/162/EK, Euratom, turpina pārvaldīt saskaņā ar minēto lēmumu, ja tas ir nepieciešams.

2. Dalībvalstis valsts līmenī nodrošina sekmīgu pāreju no darbībām, kas veiktas saistībā ar finanšu instrumentu, uz darbībām, ko paredzēts īstenot saskaņā ar jaunajiem noteikumiem, kas izklāstīti šajā lēmumā.

36. pants

Atcelšana

Lēmumu 2007/162/EK, Euratom un Lēmumu 2007/779/EK, Euratom atceļ. Atsauces uz atceltajiem lēmumiem uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas iekļauta šā lēmuma II pielikumā.

37. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

38. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 17. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS

*I PIELIKUMS***Savienības mehānisma, kas minēts 19. panta 1. punktā, īstenošanai paredzētā finansējuma piešķiršanas procentuālās attiecības**

Novēršana: 20 % +/- 8 procentpunkti

Sagatavotība: 50 % +/- 8 procentpunkti

Reaģēšana: 30 % +/- 8 procentpunkti

Principi

Īstenojot šo lēmumu, Komisija priekšroku dod darbībām, kurām ar šo lēmumu noteiktais termiņš ir laikposmā, pēc kura beidzas minētais termiņš, ar mērķi ievērot attiecīgo termiņu.

I PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Padomes Lēmums 2007/162 EK, Euratom	Padomes Lēmums 2007/779 EK, Euratom	Šis lēmums
1. panta 1. punkts		—
1. panta 2. punkts		1. panta 4. punkts
1. panta 3. punkts		—
1. panta 4. punkts	1. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
	1. panta 1. punkts	—
	1. panta 2. punkta pirmā daļa	1. panta 2. punkts
	1. panta 2. punkta otrā daļa	1. panta 5. punkts
2. panta 1. punkts		2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
2. panta 2. punkts		2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
2. panta 3. punkts		1. panta 6. punkts
	2. panta 1. punkts	—
	2. panta 2. punkts	13. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	2. panta 3. punkts	20. panta b) punkts
	2. panta 4. punkts	8. panta d) punkts
	2. panta 5. punkts	7. pants un 8. panta a) punkts
	2. panta 6. punkts	8. panta b) punkts
	2. panta 7. punkts	8. panta c) punkts
	2. panta 8. punkts	18. panta 1. punkts
	2. panta 9. punkts	18. panta 2. punkts
	2. panta 10. punkts	16. panta 7. punkts
	2. panta 11. punkts	—
3. pants	3. pants	4. pants
4. panta 1. punkts		20. pants un 21. pants
4. panta 2. punkta a) apakšpunkts		22. panta a. punkts
4. panta 2. punkta b) apakšpunkts		22. panta b) punkts un 23. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
4. panta 2. punkta c) apakšpunkts		23. panta 1. punkta d) apakšpunkts
4. panta 3. punkts		23. panta 2. un 4. punkts
4. panta 4. punkts		32. panta 1. punkta i) apakšpunkts
	4. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts

Padomes Lēmums 2007/162 EK, Euratom	Padomes Lēmums 2007/779 EK, Euratom	Šis lēmums
5. pants	4. panta 2. punkts	9. panta 3. punkts
	4. panta 3. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
	4. panta 4. punkts	9. panta 4. punkts
	4. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
	4. panta 6. punkts	9. panta 6. punkts
	4. panta 7. punkts	9. panta 9. punkts
	4. panta 8. punkts	9. panta 7. punkts
		24. pants
	5. panta 1. punkts	8. panta a) punkts
	5. panta 2. punkts	8. panta b) punkts
	5. panta 3. punkts	8. panta c) punkts
	5. panta 4. punkts	8. panta d) punkts
	5. panta 5. punkts	13. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	5. panta 6. punkts	—
	5. panta 7. punkts	13. panta 1. punkta d) apakšpunkts
	5. panta 8. punkts	13. panta 1. punkta f) apakšpunkts
	5. panta 9. punkts	18. pants
6. panta 1. punkts	5. panta 10. punkts	8. panta e) punkts
	5. panta 11. punkts	8. panta g) punkts
6. panta 2. punkts		25. panta 1. punkts
		25. panta 2. punkts
6. panta 3. punkts		25. panta 3. punkta trešais un ceturtais teikums
6. panta 4. punkts		—
6. panta 5. punkts		25. panta 3. punkta pirmais un otrais teikums
6. panta 6. punkts		—
7. pants	6. pants	14. pants
		28. panta 1. punkts
	7. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts
	7. panta 2. punkts	15. panta 3. punkts
	7. panta 2. punkta a) apakšpunkts	15. panta 3. punkta a) apakšpunkts
	7. panta 2. punkta c) apakšpunkts	15. panta 3. punkta b) apakšpunkts
	7. panta 2. punkta b) apakšpunkts	15. panta 3. punkta c) apakšpunkts
	7. panta 3. punkta pirmais un otrais teikums	15. panta 4. punkts un 16. panta 6. punkts

Padomes Lēmums 2007/162 EK, Euratom	Padomes Lēmums 2007/779 EK, Euratom	Šis lēmums
8. pants	7. panta 4. punkts	15. panta 5. punkts
	7. panta 5. punkts	—
	7. panta 6. punkts	17. pants 3. punkta pirmais teikums
		26. pants
	8. panta 1. punkta pirmā daļa	16. panta 1. punkts
	8. panta 1. punkta otrā daļa	16. pants 2. punkta pirmais teikums
	8. panta 1. punkta trešā daļa	—
	8. panta 1. punkta ceturtdā daļa	—
	8. panta 2. punkts	16. panta 4. punkts
	8. panta 3. punkts	—
	8. panta 4. punkta a) apakšpunkts	16. panta 3. punkta a) apakšpunkts
	8. panta 4. punkta b) apakšpunkts	16. panta 3. punkta c) apakšpunkts
	8. panta 4. punkta c) apakšpunkts	16. panta 3. punkta d) apakšpunkts
	8. panta 4. punkta d) apakšpunkts	16. panta 3. punkta e) apakšpunkts
	8. panta 5. punkts	16. panta 8. punkts
	8. panta 6. punkts, pirmā daļa	17. panta 1. punkts un 17. panta 2. punkta b) apakšpunkts
	8. panta 6. punkts, otrā daļa	17. pants 3. punkta otrais teikums
	8. panta 7. punkta pirmā daļa	—
	8. panta 7. punkta otrā daļa	16. pants 2. punkta otrais teikums
	8. panta 7. punkta trešā daļa	16. panta 9. punkts
	8. panta 7. punkta ceturtdā daļa	16. panta 11. punkts
	8. panta 7. punkta piektā daļa	—
	8. panta 8. punkts	16. panta 10. punkts
	8. panta 9. punkta a) apakšpunkts	16. panta 12. punkts
	8. panta 9. punkta b) apakšpunkts	16. panta 13. punkts
9. pants		16. panta 2. punkts
	9. pants	18. pants
10. pants		19. panta 3. punkts

Padomes Lēmums 2007/162 EK, Euratom	Padomes Lēmums 2007/779 EK, Euratom	Šis lēmums
11. pants	10. pants	28. pants
		—
12. panta 1. punkts	11. pants	29. pants
12. panta 2. punkts		27. panta 1. punkts
12. panta 3. punkts		—
12. panta 4. punkts		—
12. panta 5. punkts		—
	12. panta 1. punkts	32. panta 1. punkta e) apakšpunkts
	12. panta 2. punkts	32. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	12. panta 3. punkts	32. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	12. panta 4. punkts	32. panta 1. punkta c) apakšpunkts
	12. panta 5. punkts	32. panta 1. punkta h) apakšpunkts
	12. panta 6. punkts	32. panta 1. punkta d) apakšpunkts
	12. panta 7. punkts	—
	12. panta (8)	—
	12. panta (9)	32. pants 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa
13. pants	13. pants	33. pants
14. pants		19. pants
15. pants	14. pants	34. pants
	15. pants	36. pants
16. pants		37. panta otrais teikums
17. pants	16. pants	38. pants